

Презентація
на тему:

“Розвиток астрономії в Україні”

Виконала
Учениця 11-А класу
Мельник Анна

Астронóмія (грец. *αστρον* — зірка і *νομος* — закон) — наука про Всесвіт, що вивчає рух, будову, походження та розвиток небесних тіл і їхніх систем. Астрономію поділяють на сферичну астрономію, практичну астрономію, астрофізику, небесну механіку, зоряну астрономію, позагалактичну астрономію, космогонію, космологію і ряд інших розділів.

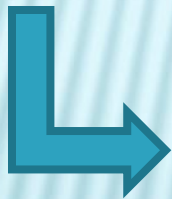
-
- ❑ Першу в Україні астрономічну обсерваторію засновано у 1821 адміралом А. С. Грейсом. Обсерваторія була збудована у Миколаєві та мала призначення обслуговувати Чорноморський флот.
 - ❑ Другою в Україні була обсерваторія Київського Університету, будівництво якої було закінчено у 1845 році.

Потім було відкрито обсерваторії в Одесі (1871) та Харкові (1888), у 1900 створено обсерваторію Львівського Університету. У Сімеїзі (Крим) в 1908 році було організовано астрофізичний відділ Пулковської обсерваторії, який в радянські часи входив до складу Кримської астрофізичної обсерваторії АН СРСР.

У 1945 РОЦІ В ГОЛОСІЄВІ, ПІД КИЄВОМ, СТВОРЕНО
АСТРОНОМІЧНУ ОБСЕРВАТОРІЮ АН УРСР.

Головний корпус Обсерваторії

Подвійний ширококутний астрограф

ВЕЛИКИЙ СОНЯЧНИЙ ТЕЛЕСКОП

Кримська астрофізична
обсерваторія.

Значні астрометричні роботи виконали в Україні І. Є. Кортацці, Б. П. Остащенко-Кудрявцев, Л. І. Семенов (Миколаїв), В. І. Фабріціус, М. П. Диченко (Київ), М. В. Ціммерман, Б. В. Новопащенко (Одеса), Г. В. Левицький, Л. О. Струве, М. М. Євдокимов (Харків), О. Я Орлов, Є. П. Федоров (Полтава).

М. Ф. Хандриков був визначним організатором Київської школи теоретичної астрономії. Важливі дослідження виконав у Києві А. О. Яковкін.

Григорій Васильович Левіцький

Спостерігав сонячні плями, вивчав способи визначення орбіт подвійних зірок, досліджував мікроколивання земної поверхні за допомогою горизонтальних маятників.

В галузі астрофізики значних успіхів досягли С. К. Всехсвятський (Київ), О. К. Кононович і В. П. Цесевич (Одеса), В. Г. Фесенков, М. П. Барабашов (Харків), Г. М. Неуймін, Г. А. Шайн, Е. Р. Мустель (Крим), Е. В. Рибка, В. Б. Степанов, М. С. Ейгенсон (Львів) і багато інших.

Микóла Пáвлович Барабашóв (30 березня 1894—†21 квітня 1971) — український астроном, академік АН УРСР.

Закінчив Харківський університет (1919) і був залишений при кафедрі астрономії для підготовки до професорського звання. З 1930 — директор Астрономічної обсерваторії Харківського університету, з 1933 — професор Харківського університету (у 1943-1946 — ректор).

